

PRO MEMORIA

Liturgia Sacra 18 (2012), nr 1, s. 233–235

KS. FRANCISZEK KOENIG
Opole, UO

ŚP. KS. PROFESOR KAROL MROWIEC CM¹

Ks. prof. Karol Mrowiec urodził się 24 października 1919 r. w Rudzie Śląskiej. Mając 11 lat rozpoczął naukę w gimnazjum księży misjonarzy w Krakowie (w latach 1930–1934), gdzie jednocześnie uczył się gry na fortepianie u ks. Leona Świerczka CM (1900–1980), muzyka i kompozytora. Następnie swoją naukę kontynuował w Seminarium Internum Misjonarzy w Wilnie (1934–1938). Tam też w maju 1938 r. zdał egzamin maturalny. Podczas pobytu w Wilnie nadal kształcił się muzycznie pod kierunkiem ks. Wendelina Świerczka CM (1888–1974), muzykologa i twórcy śpiewnika kościelnego, który był młodszym bratem ks. Leona Świerczka CM. U jego boku poznawał zasady muzyki i harmonii. Po maturze rozpoczęła pięcioletnie studia teologiczno-filozoficzne w Instytucie Teologicznym Księży Misjonarzy w Krakowie. Świecenia kapłańskie przyjął w 1943 r., a w dwa lata później, w 1945 r. uzyskał stopień magistra teologii na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W roku akademickim 1943–1944 rozpoczął w Krakowie prywatne studia muzykologiczne pod kierunkiem Zdzisława Jachimeckiego (1882–1953). Ważnym etapem na drodze rozwoju zdolności muzycznych była nauka w Państwowej Średniej Szkole Muzycznej w Krakowie, którą ukończył w 1950 r., a następnie studia muzyczne w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie i to na trzech kierunkach: gra na organach

¹ Składamy podziękowanie Redakcji Biuletynu nr 7 Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych, a także Autorom, za zgodę na przedruk wspomnienia Ks. Prof. Karola Mrowca.

(1948–1952) pod kierunkiem Józefa Chwedczuka (1902–1979), teoria muzyki (1949–1954) pod kierunkiem Stefanii Łobaczewskiej (1888–1963) oraz kompozycja (1952–1956) pod kierunkiem Stanisława Wiechowicza (1893–1963).

W roku 1956 rozpoczął swoją działalność naukową w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, która trwała nieprzerwanie przez 36 lat, do roku 1992. Najpierw został zatrudniony jako adiunkt ks. prof. Hieronima Feichta CM (1894–1967) z którym współorganizował Katedrę Muzykologii Kościelnej, która w 1958 r. została przekształcona w Instytut Muzykologii Kościelnej, a w 1990 r. w Instytut Muzykologii. Swoją doktorat obronił w 1959 r. na podstawie pracy poświęconej pieśniom kościelnym w opracowaniu polskich kompozytorów XIX w. Dziewięć lat później, w 1968 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego na podstawie pracy poświęconej pasjom wielogłosowym w muzyce polskim XVIII w. Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał w 1979 r., a tytuł profesora zwyczajnego w 1987 r. W 1968 r. został kierownikiem Instytutu Muzykologii Kościelnej KUL. Funkcję tę pełnił przez 14 lat, do roku 1982.

Czas naukowej pracy śp. prof. ks. Karola Mrowca na KUL-u został naznaczony wieloma osiągnięciami naukowymi i dydaktycznymi. Był osobą, która u początku istnienia Katedry Muzykologii Kościelnej, a potem Instytutu, nadawała rozwijającej się jednostce zasadniczy kierunek pracy i organizacji, a jednocześnie troszczył się o rozszerzenie programu studiów. Z jednej strony uczył studentów właściwej i sumiennej pracy naukowej w dziedzinie muzykologii, a z drugiej strony czuwał nad właściwym kształtem umiejętności muzycznych studentów, ucząc m.in. gry na organach. Przez swoją kompetentną wiedzę i profesjonalną pracę naukową stał się wychowawcą i nauczycielem dwóch pokoleń polskich muzykologów, absolwentów KUL i nie tylko. Był promotorem 70 prac magisterskich i 10 doktorskich. Jego dorobek naukowy stanowią bardzo liczne publikacje książkowe, artykuły naukowe i opracowania haseł encyklopedycznych (wybór można znaleźć m.in. w 1 numerze Rocznika Instytutu Muzykologii Katolickiego *Additamenta Musicologica Lublinsia* z roku 2006, s. 27–29). Do dorobku jego życia i działalności należą także jego kompozycje, m.in. śpiewy liturgiczne oraz różnego rodzaju opracowania muzyczne.

Oprócz pracy naukowej na KUL-u śp. ks. Karol Mrowiec pracował m.in. w następujących gremiach: w Zarządzie Sekcji Muzykologów Związku Kompozytorów Polskich, w Radzie Naukowej Instytutu Muzykologii Uniwersytetu Warszawskiego (1979–1981; 1996–2001), w Zarządzie *Internationale Arbeitsgemeinschaft für Hymnologie* (1975–1977) oraz w Zarządzie *Consociatio Internationalis Musiae Sacrae*. Oprócz tego należał m.in. do grona osób tworzących konsultację naukową kwartalnika „Liturgia Sacra” (od 1995 r.) i innych periodyków naukowych. Był także członkiem Komisji Muzyki Kościelnej Archidiecezji Krakowskiej (1965–75) oraz Podkomisji Muzyki Sakralnej przy Komisji Liturgicznej Episkopatu Polski (1967–1994). Należał do Związku Kompozytorów Polskich, a także do Towarzystwa Naukowego

KUL. Był współinicjatorem powstania Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych, a w ostatnich latach piastował godność Członka Honorowego SPMK.

Za swe osiągnięcia muzykologiczne oraz kompozytorskie został wyróżniony wieloma nagrodami i wyróżnieniami, m.in. I Nagrodą w Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim w Poznaniu za utwór *Wóz* (1961), Złotym Krzyżem Zasługi za działalność dydaktyczną (1974), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1993), Nagrodą im. Brata Alberta Chmielowskiego (1999), a także doroczną Nagrodą Związku Kompozytorów Polskich „za fundamentalne badania polskiej muzyki religijnej” (2007).

W uznaniu jego dorobku naukowego i działalności na polu muzyki kościelnej otrzymał w 1986 r. doktorat *honoris causa* Papieskiego Instytutu Muzyki Kościelnej w Rzymie.

Po przejściu na emeryturę zamieszkał do domu zakonnym księży misjonarzy w Warszawie przy bazylice Świętego Krzyża, gdzie nadal kontynuował swoją działalność naukową, kończąc przede wszystkim wydanie *opera omnia* Grzegorza Gerwazego Gorczyckiego i angażując się m.in. w redakcję śpiewnika Ks. J. Siedleckiego.

Zmarł 9 grudnia 2011 r. w szpitalu w Otwocku licząc 92 lata życia. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 14 grudnia 2011 r. w Warszawie przy udziale licznie zgromadzonych muzyków kościelnych. Mszy św. żałobnej w bazylice Świętego Krzyża o godz. 11.00 przewodniczył abp Tadeusz Gocłowski CM. Jego ciało spoczęło na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie w kwaterze księży misjonarzy.